

листа. Листата сж заловени направо за стеблото и сж покрити съ восьчень прашецъ. Водата и дъжловнитѣ капки се търкалятъ лесно по гладкитѣ листа и утичатъ къмъ земята върху луковичката. Луковичката, както и на кокичето, е обвита съ кафени и отровни люспи, които я предпазватъ отъ разнитѣ животни въ земята.

Лалетата се развъждатъ най-много чрезъ луковици. Въ такъвъ случай поникналиятъ лалета запазватъ напълно всички белези на лалето отъ чиято луковичка сж образувани.

Лалето пониква и отъ семена, образувани въ плодника на голъмия кичестъ цвѣтъ. Плодника е тридѣленъ, както и плодника на кокичето, само че е надъ цвѣтнитѣ части (горенъ плодникъ), а въ кокичето — доленъ.

Новитѣ лалета, поникнали отъ семена, се различаватъ отъ старитѣ; това трѣбва да се знае добре отъ градинари и любители. Въ случая, семената сж се образували при кръстосаното опрашване, при кое то прашецъ отъ червени лалета попада, напр. на жълти; става оплодяване и въ резултатъ на това се получаватъ лалета съ цвѣтове срѣдни между жълто и червено. Така се създаватъ разнитѣ сортове лалета.

Въ България има условия за отглеждане не само на лалета, но и на всички пролѣтни цвѣтя: зюмбюли, иглики, кокичета, теменуги и др.; което освенъ красота и радостъ, ще допринесе и известенъ доходъ на стопанина — градинаръ.